

Antoni Kunysz, A. Popperski

Krasiczyn, pow. Przemyśl (Zamek i park)

Informator Archeologiczny : badania 1, 228-229

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odsłonięte szkielety ułożone były na wznak, głowami w kierunku wschodnim i zachodnim. Część z nich wyposażona była w naczynia (zniszczone), ozdoby (kabłączki, pierścionki, paciorki, moneta). W nogach jednego osobnika stwierdzono resztki wiadra.

Omentarzysko datowane na XI w. zlokalizowane jest przypuszczalnie na terenie wcześniejszej osady z IX - X w. i wiąże się z osadnictwem wczesnośredniowiecznym rejonu Dębnik i Zakrzówka, o którym dane historyczne wzmiankują dopiero w XIII w.

Badane omentarzysko jest jednym z nielicznych i jedynym systematycznie badanym stanowiskiem "nieprzykościelnym" na terenie Krakowa.

K R A S I C Z Y N,
pow. Przemyśl
(Zamek i park)

Muzeum Ziemi Przemyskiej
w Przemyślu

Badania prowadzili mgr Antoni Kunysz i mgr. A.Koperski, finansował WKZ w Rzeszowie.

Badania prowadzone systematycznie (od 1964 r.) o charakterze archeologiczno-architektonicznym. Odkryte w tym czasie ślady osadnictwa z okresu rzymskiego i wczesnośredniowiecznego oraz relikty architektury związane z zespołem zamkowym. Chronologia: III-IV w., XI - XIII w., oraz XVI/XVII w.

Prace archeologiczne w 1967 r. prowadzone były w trzech rejonach:

1. Wschodnia partia parku (przy domku szwajcarskim). *gd-*

odsłonięta tu fundament muru kamiennego biegnącego w kierunku wschód - zachód (dł. 80 m) następnie na osi północ - południe (dł. 8 m) i ponownie na zachód. Grubość muru wynosi ok. 100 cm, posadowiony ^{jest} na głębokości ok. 160 cm. Mur datowany wstępnie na przełom XVI i XVII wieku. W niewielkiej odległości na południu odkryto fragment muru kamiennego równoległe usytuowanego do muru wyżej opisanego (szer. 150 cm, posadowiony na głębokości 210 cm). Poniżej stopy fundamentowej odkrytych murów, pod warstwami nasypu, salegala warstwa kulturowa z materialem ceramicznym z okresu późnorzymskiego i wczesnośredniowiecznego. Liczne fragmenty naczyń z okresu wczesnego średniowiecza zdobione są ornamentem linii falistych. W badanym rejonie odsłonięto również fragment konstrukcji kamiennej biegnącej w linii północ-południe o trudnym do określenia charakterze i funkcji.

2. Wykop usytuowany na dziedzińcu zamkowym dostarczył dalszych danych o do stratygrafii i układu terenu.

3. W piwnicy skrzydła wschodniego zamku odsłonięto fragment fundamentu muru kamiennego usytuowanego w linii północ-południe (szer. ok. 120 cm).

Badania tegoroczne dostarczyły nowych danych związanych z zespołem architektonicznym zamku w Krasiozynie oraz nowych materiałów archeologicznych. Postuluje się podjęcie dalszych prac wykopaliskowych, które ostatecznie pozwolą ustalić charakter odsłoniętych murów.

K R U S Z W I O A,
pow. Inowrocław

Pracownia Archeologiczna
IHKM PAN w Kruszwicy

Badania prowadzili prof.dr Witold Hensel i mgr Ewa Sprin-